

Ang Ideolohiya ng Kapayapaan

Ang mga pantas ay naglarawan sa kapayapaan na: “Ang kapayapaan ay ang kawalan ng digmaan.” Ang kahulugan na ito ay tumpak. Ang kapayapaan nga ay nangangahulugan ng kawalan ng digmaan o karahasan.

Ngunit, ang ibang tao ay naniniwala na ang kahulugan na ito ng kapayapaan ay hindi sapat. Sinasabi nila na ang hustisya ay marapat na kasama ng kapayapaan; na ang kapayapaan na walang kasamang katarungan ay hindi kapayapaan. Ang mga tao sa buong mundo, sa makatuwid, ay kumikilos nang may kawalang pagpapaumanhin at gumagawa ng mga gawaing may karahasan sa ngalan ng hustisya, sila ay nagsasabi, “Bigyan ninyo kami ng hustisya at ang kapayapaan ay mangyayari.” Para sa akin, ang paglalagay ng kundisyon para sa pagtatamo ng kapayapaan ay hindi praktikal. Ito ay dahil sa ang kapayapaan sa sarili nito ay hindi nagdudulot ng katarungan. Ang hustisya ay hindi nangangahulugan na ito ay elemento ng kapayapaan. Kapag ang mga tao ay gumawa ng karahasan sa ngalan ng hustisya ay hindi rin mananaig ang kapayapaan. Ito ay dahil sa walang bagay na produktibo ang magagawa sa isang kapaligiran na marahas. Ang kapayapaan ay marapat na hangarin dahil mismo sa kapayapaan. Lahat ng bagay ay susunod na lamang dito, hindi kasabay ng kapayapaan.

Kapag ang mga tao ay nagpahintulot at tumanggap sa kapayapaan para sa kapayapaan lamang, ang idinudulot nito ay ang pagbubukas ng mga pinto ng pagkakataon – ito ay gumagawa ng mga magagandang kundisyon na nagpapahintulot sa tao na magsikap tungo sa kanilang mga adhikain. Kapag sinamantala ng mga tao ang mga pagkakataon na nabuo dito, sila ay magkakamit ng hustisya at magbibigay ng resulta sa iba pang magagandang simulain.

Ang sitwasyon sa Japan ay isang matibay na patunay ng tagumpay ng ganitong pamantayan. Ang mga

lungsod na pang-industriya sa Japan, ang Hiroshima at Nagasaki, ay winasak ng mga atomic bomb noong 1945. Matapos ang maramihang pagpatay, ang Japan ay nag-iwan sa karahasan at kumuha ng mapayapang pamamaraan sa pag-unlad nito na tinawag nitong ‘daan paatras’. Bilang resulta, sa maikling panahon ng apatnapung taon, ang Japan ay naging isang makapangyarihang bansa sa ekonomiya nito sa buong mundo.

Samakatuwid, ang tagumpay, na hindi inaasahan, kahit pagkatapos ng mahaba at marahas na pakikibaka ay makakamit sa pamamagitan ng mapayapang pamamaraan sa maikling panahon lamang. Kaya, ang mga praktikal na pamantayan lamang sa pagkakamit ng kapayapaan ay ang:

‘Hayaan ang mga problema at samantalain ang mga pagkakataon.’

Ito ang ideolohiya ng kapayapaan na ibinigay sa Islam ayon sa kung ano ang isinabuhay ni Propeta Muhammad – (sumakanya nawa ang kapayapaan) tulad ng ipinakita sa kasunduan sa Hudaybiyah (para sa karagdagang detalye, basahin ang Muhammad: A Prophet for All Humanity).

Ang Kapayapaan ay bumabago sa Pagbawas upang maging Pagdaragdag

Ang kapayapaan ay produkto ng positibong kaisipan, habang ang karahasan ay resulta ng negatibong pag-iisip. Ang kapayapaan ay ang natural na kalagayan ng lipunan: ang karahasan ay hindi natural. Ang kapayapaan ay sa pag-ayon sa natural na plano samantalang ang karahasan ay taliwas dito. Kapag namayani ang mga mapayapang kapaligiran sa isang

lipunan, ang lahat ng mga gawain ay magaganap sa tamang anyo. Ngunit kung ang kapayapaan ng kapaligiran ay nagulo, ang normal na pagkilos ng lipunan ay nabubulabog. Ang batas na ito ay mailalapat din sa tao gayundin sa buong sansinukob.

Ang karahasan ay nagsasara sa mga pinto ng positibong mga gawain, samantalang ang kapayapaan ay nagbubukas sa kanila. Ito ay bumubuo ng kapaligiran ng positibong pamumuhay para sa bawat tao, sa lipunan at sa bansa sa pangkalahatan. Ang lahat ng uri ng pagkakamit ay posible sa isang kapaligiran ng kapayapaan. Kung ang sitwasyong marahas ay pumipigil sa mga pagkakataon, ang kapayapaan ay tumutulong sa paglago ng magagandang sitwasyon na kung saan ang kakayanan ng tao ay nabubuo at napagyayaman.

Ayon sa German psychologist na si Alfred Adler, ang isang natatanging katangian ng tao ay ang kanilang, ‘kakayanan na baguhin ang minus at gawin itong plus’. Ano ang nagdudulot sa tao na magawa ang kagilagilalas na bagay na ito? Ang tanging sagot ay nagaganap ito sa pamamagitan lamang ng kapayapaan. Ang utak ng tao ay isang imbakan ng kayamanan ng walang hanggang kakayanan. Kung ang tao ay mawawalan ng kapayapaan sa pag-iisip sa panahon ng isang krisis ay hindi niya magagamit ang kanyang kakayanan sa pag-iisip sa positibong paraan. Ang negatibong pag-iisip ay isang balakid sa pag-unlad ng tao, samantalang ang positibong pag-iisip ay nagbibigay-buhay na ito ay nagpapasigla sa mga kakayanan ng tao. Samakatuwid, kapag ang isang tao o nasyon ay nagkaroon ng kakayanan na mapanatili ang kapayapaan sa lahat ng sitwasyon, ang mga posibilidad ay nabubuksan. Ito ang pagkakataon na ang minus ay nagiging plus.

Kalikasan: Modelo ng Kapayapaan

Sa kasalukuyang mundo, ang ugat ng marami sa mga problema ay matatagpuan natin sa ating paglayo mula sa mapayapang modelo ng kalikasan – ang

pinakamainam na modelo upang sundin natin. Ang mga problema na kinakaharap natin ngayon ay dulot ng hindi natin pagsunod sa kalikasan.

Ang mga bituin at mga planet ay nasa tuluy-tuloy na paggalaw sa kanilang mga orbit o iniikutan at hindi sila nagbabanggaan sa isat isa. Ito ay nagpapakita sa tao kung paano siya hahayo tungo sa kanyang destinasyon sa buhay nang hindi siya nakakagambala sa iba. Ang araw din ay isang mahusay na modelo. Ito ay nagpapakita kung paano tayong magbibigay ng buhay sa iba nang walang kinikilingan. Ang puno ay isa ring huwaran para sa tao, na ito ay nagbibigay ng malusog at nakakatulong na oxygen kapalit ng nakakasamang gas at ito ay ang carbon dioxide. Pagmasdan mo kung paanong ang mga bulaklak ay nagpapakalat ng bango sa paligid nila kahit pa sila ay hinahangaan o hindi. Ang isang dumadaloy na batis ay isang modelo rin dahil ito ay nagpapatubig sa mga sakahan nang walang inaasam na kapalit. Kung walang pagtatanim ng mga katangiang ito nang hindi naghihintay ng kapalit sa mga tao, walang makabuluhang buhay sa mundo ang posible.

Ang magandang mundong ito ng kalikasan na nilikha ng Diyos ay nasa bingit ng pagsira rito ng tao. Ang malawakang karahasan, pagkabalabog ng kalikasan at ang global warming kapag pinagsama-sama ay nagiging panganib na mas matindi pa sa Ikatlong Digmaang Pandaigdig. Tunay na ito ay tulad ng Ikatlong Digmaang Pandaigdig na nagaganap sa atin. Ito ang pinakamalaking panganib na hinaharap natin ngayon. Tayo ay marapat na kumilos na nagkakaisa at taos-puso upang iligtas ang kalikasan para sa kapakanan ng buong sangkatauhan. Ito ay maaari lamang makamit sa pamamagitan ng pagsunod sa mapayapang pamamaraan.

Ang Paraan ng Pagkakamit ng Kapayapaan

Ang kapayapaan ay mahalaga para sa isang mainam na paraan ng pamumuhay – ang kapayapaan sa pag-iisip, sa pamilya at sa kalikasan.

Isa sa mga katotohanan sa buhay ay ang pagbabanggaan ng mga pananaw ng tao laban sa kapwa tao, at ito ay nagaganap sa lahat ng antas. Iniisip ng ilan na ang pag-aalis ng anumang pagkakaiba ang susi sa pagkakamit ng pagkakaisa. Ngunit, ang pananaw na ito ay imposibleng makamit dahil hindi ito maaaring maganap. Maaaring hindi mo nagugustuhan ang mga tinik na nasa mga rosas ngunit imposible na tanggalin mo lahat ng tinik at wasakin sila nang tuluyan. Dahil kapag binunot mo ang isang tinik ay tutubo ang isa pa kapalit nito. Kahit pa magpatakbo ka ng bulldozer sa ibabaw ng mga halaman ng rosas, ang mga panibagong halaman ay tutubo pa rin kapalit nila na magkakaroon ng mga rosas na mayroong tinik. Katulad nito, ang isang mapayapang pamayanan ay malilikha lamang sa pamamagitan ng paglikha at pagsuporta sa ispiritu ng pagpapahintulot at pagpapaumanhin sa anumang uri ng pagkakaiba.

Gayunpaman, ang isang mapayapang buhay ay makamit lamang kapag ang mga tao ay natuto sa kung ano ang kanilang mga limitasyon. Ayon sa banal na batas, maaari mong kunin mula sa mundo ang kung anumang magpupuno sa iyong pangangailangan – at hindi sa iyong kasakiman. Maaari kang makipagnegosyo sa iba ngunit hindi mo sila pwedeng abusuhin. Maaari mong itaguyod ang iyong sariling katangian, ngunit hindi sa pagsasakripisyo ng pamilya o lipunan. Malaya ka na gumamit ng mapayapang pamamaraan ngunit hindi ka pinahihintulutan na gumamit ng karahasan. Paano tayo magkakamit ng kapayapaan? Ang pamantayan ay simple lamang. Kunin mo ang bahagi mo nang hindi mo ito inaagaw sa iba. Punuin mo ang iyong pangangailangan nang hindi ka nagkakait sa iba. Sa madaling salita, solusyunan mo ang iyong problema nang hindi lumilikha ng problema para sa iyong kapwa nilalang. Ang mapayapang pamumuhay kasama ang iba ay ang tanging paraan ng pag-iral sa mundo.

Ang Ideolohiya ng Kapayapaan

